

๔๓ ใช้มาลาเรีย

โยมพ่อเคยไปทำงานในเหมืองพลอย
กลางป่า แถบชายแดนไทย - กัมพูชา ซึ่งใครๆ
ก็รู้กันว่า พื้นที่แถบนั้นเต็มไปด้วยกับระเบิด
และเสี่ยงต่อโรคไข้มาลาเรีย บางคนหนาวสั่น
รุนแรง ไข้ขึ้นสูงจนเพ้อ อาการปางตาย หลัง
จากที่โยมพ่อกลับมาอยู่บ้านได้ไม่กี่วันก็ถูก
ไข้มาลาเรียเล่นงานเข้าจริง ๆ จู่ ๆ อาการไข้ก็
กำเริบ หนาวสั่นสะท้านไปทั้งตัว ปวดหัวอย่าง
รุนแรงจนสมองแทบจะระเบิด หมอบอกว่า
ติดเชื้อมาลาเรียจนขึ้นสมองแล้ว แพทย์
พยาบาลระดมกันช่วยชีวิตโยมพ่ออย่างเต็มที่
แต่อาการก็มีแต่ทรุดลง

ในที่สุดโยมพ่อก็อาเจียนออกมาเป็น
เลือดสีดำคล้ำ ลักพักก็หมดลมหายใจไปทันที
ท่ามกลางความเศร้าโศกของโยมแม่ ซึ่งนั่งเฝ้า

ดูอย่างไม่ห่างสายตา โยมแม่รีบโทรศัพท์ตาม
ญาติให้ซื้อโลงมารับศพโยมพ่อกลับไปทำพิธี
ฌาปนกิจที่บ้าน แต่แล้วเหตุการณ์ที่ไม่มีใคร
คาดคิดก็เกิดขึ้น ผ่านไปเพียงชั่วโมง ขณะที่
โยมแม่กำลังร่ำไห้จู่ๆ โยมพ่อก็ล้มตาและกลับ
มาหายใจได้อีกครั้ง เหลือเชื่อแต่ก็เป็นความ
จริงครับ โยมพ่อตายแล้วฟื้น ทำเอาทุกคนตก
ตะลึงจนทำอะไรไม่ถูก ที่น่าแปลกคือ ทันที
ที่ฟื้นขึ้นมาอาการไข้มาลาเรียก็กลับหายเป็น
ปกติทั้ง พักฟื้นเพียง ๓ วัน หมอก็อนุญาตให้
กลับบ้านได้ ตั้งแต่นั้นมาโยมพ่อก็ไม่เคยเป็น
ไข้มาลาเรียอีกเลย

วิบากกรรมใดทำให้โยมพ่อป่วยเป็นไข้
มาลาเรียจนเกือบไม่รอด โยมพ่อตายแล้วฟื้น
จริงหรือไม่ และขณะนั้นวิญญาณของท่านไป
ไหน เพราะบุญใดท่านจึงมีชีวิตรอดอีกครั้ง
และหายป่วยเป็นอัศจรรย์ครับ

คุณครูไม่ใหญ่

โยมพ่อป่วยเป็นไข้มาลาเรียจนเกือบตาย เพราะในอดีตเป็นนายพรานล่าสัตว์เป็นจำนวนมาก กรรมปาณาติบาตนี้มาส่งผล ซึ่งที่จริงแล้วจะต้องตายด้วยกรรมดังกล่าว แต่ในชาติเดียวกับที่เป็นนายพรานนั้นวันหนึ่งได้เจอพระพุทธรูปที่ท่านเดินธุดงค์อยู่ชายป่า ท่านกำลังป่วยหนักปางตายทีเดียว จึงเข้าไปดูแลรักษาท่านอยู่เป็นเดือน แล้วคอยอุปฐากท่าน ถวายทั้งยา อาหาร จนท่านหายจากโรคร้ายไข้เจ็บ ด้วยบุญนี้จึงมาตัดรอนวิบากกรรมที่ล่าสัตว์เป็นจำนวนมาก ให้ท่านรอดตายและฟื้นได้จะ

ช่วงนั้นกายละเอียดกำลังลอยหลุดไปแล้วแต่ยังมีสายบุญดังกล่าวเชื่อมบาง ๆ ไว้จึงไม่ลอยหลุดไปและฟื้นใช้เป็นอัศจรรย์

แม้จวนจะไปด้วยกรรมปาณาติบาต แต่บุญที่
อุปัฏฐากดูแลรักษาพระธุดงค์ที่ป่วยปางตาย
ให้ฟื้นขึ้นมาได้ มาช่วยเอาไว้

๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙

